

saa i højeste Grad urimeligt, at Lovgivningsmagten vil fastsætte, at den Del af Byrden, der har paahvilet Samfundet, skal kastes over paa Smaaamestrene, der have daarlig Raad til at bære den ny Byrde, man paalægger dem. Jeg hørte nok det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) forleden Dag sige, at Sagen er udmærket god, at der er stor Sikkerhed, thi der er nu Ansvarlighed. Men er der i Virkeligheden det? Jeg har allerede nu vist, at man ikke lægger Ansvar paa rette Sted, at man paa enkelte lægger det, som flere burde bære. Og hvorledes er det med selve Ansvarligheden? Vi have hørt det udtale gentagende her, at det kan være tænkeligt, at mange ikke selv ville paatage sig Ansvar, men ville tænke, som det er blevet udtalt, at er det gaaet godt hidtil, kan det gaa godt endnu; du faar selv tage Ansvar. Men hvad medfører dette? Dersom en Ulykke indtræffer, er Manden og hans Familie ruineret. Er det humant at udsætte Manden og hans Familie for den Fare? Saa maatte det jo hellere være, som det nys blev sagt, at der ikke var nogen Forpligtelse. Men Ansvar er der jo dog, og jeg hørte fra et æret Medlem forleden, at Ansvar og Forpligtelse blev der alligevel, thi Fagforeningerne ere i Stand til, dersom vedkommende ikke forsikrer sine Folk, at tvinge ham dertil, idet de kunne blokere ham og sige: Den Mand har ikke forsikret sine Folk, saa skal han heller ingen Arbejdere have. Er det humant at udsætte dem for det? Men selv om en Arbejdsgiver nu ogsaa forsikrer sine Folk, kan der møde et andet Forhold, der maaske forhindrer Forsikringen i at træde i Kraft. Det er nemlig det, at naar Haandværksmestrene sidde trykkede og skulle betale Folkeløn hver Lørdag Aften — thi uden det gaa Folkene deres Vej, og han kan ingen beholde — og de tillige skulle svare Skatter og Renter og have noget til Føden, saa kunde det jo være, at de først og fremmest lode deres Pengemangel gaa ud over de Forsikringspolicer, der ere tegnede, men bliver Bidraget ikke udredet, saa er Forsikringen jo ude af Kraft. Naar Arbejdsgiverne i Forvejen sidde i smaa Forhold, bliver deres Stilling ved denne dem paalagte Forpligtelse højst urimelig. Jeg vil altsaa ønske, at vi maatte faa Tid til, inden dette Forslag bliver til Lov, at faa det ændret derhen, at Byrderne blive fordelt mellem Staten, Arbejderne og Arbejdsgiverne, en Tredjedel til hver Side; det er et Forhold, som er let at forstaa.

— Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Uforstaaeligheder, der ligge i Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) udtalte jo her, at det er saa klart og forstaaeligt, og det kan være, at det er saaledes i teoretisk Henseende, men komme vi ud i Praksis dermed, vil der fremkomme Vilkaarligheder, Trætte, Processer og endelig store Skuffelser, og det skal man ikke udsætte sig for. Derfor vil jeg anbefale, at Lovforslaget ikke bliver vedtaget saaledes, som det foreligger. Jeg skal ikke opholde mig over det, at en hel Del af vort Lands Arbejdere, Landboere, Fiskere og flere andre, ere udelukkede, thi efter den Forstaaelse, jeg har af Lovforslaget, tror jeg, at de staa bedst, der staa udenfor.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu indtegnet 8 Talere, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingen for i Dag, men den vil ikke kunne fortsættes før paa Torsdag.

Det valgte Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Breinholt) har nu aflagt den foreskrevne Ed og er saaledes lovligt valgt Medlem af dette Ting.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Sættelsen af Frederiksberg Kommunes Skolekommission.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til Undervisningsinspektør ved de kommunale og de private Realskoler Professor Niels Viborg Müller.

Mødet hævet Kl. 4. 10'.